



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Ďáskovou v právní věci žalobce **J. T.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27.12.2010, č.j.,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 27.12.2010 výše uvedené značky, zamítla žalovaná námitky žalobce proti svému rozhodnutí ze dne 18.8.2010 téhož čísla a toto rozhodnutí potvrdila. Rozhodnutím ze dne 18.8.2010 odňala žalovaná žalobci od 1.9.2010 invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů, a s přihlédnutím k čl. 46 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Prostějov ze dne 29.6.2010 žalobce již není invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla žalobci z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost o 20%.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce však námitky dne 3.9.2010. V těchto námitkách nesouhlasil s odnětím invalidního důchodu, namítal, že se jeho zdravotní potíže nelepší, naopak neustále zhoršují. Trpí bolestmi páteře a z toho důvodu omezenou pohyblivostí, trpí cukrovkou, vysokým krevním tlakem, dušností a na větší vzdálenosti je schopen se pohybovat pouze s oporou holí. Navrhl proto přezkoumání svého zdravotního stavu.

Při novém posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti žalobce vypracovaného žalovanou dne 30.11.2010 bylo zjištěno, že žalobce není invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Míra poklesu jeho pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla uvedeným posudkem o invaliditě určena ve výši 20%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII (postižení svalové a kosterní soustavy), oddíl E (dorzopatie a spondylopatie), položce 1, písm. b) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanoví míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10 – 20%. Tomuto zařazení odpovídá bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének, a to s lehkým funkčním postižením, zpravidla více úseků páteře, polytopní blokády s omezením pohyblivosti, svalové dysbalance, porucha statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění, s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, bez známek poškození nervu, kdy jsou některé denní aktivity vykonávány s obtížemi. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ust. § 3 a 4 cit. vyhlášky nemění. Invalidita účastníka řízení zanikla dle uvedeného posudku 29.6.2010.

Posouzení zdravotního stavu žalobce podle posudku o invaliditě OSSZ Prostějov dne 9.6.2010 i posudkový závěr v námitkovém řízení dne 30.11.2010 byly shodné, tj. že podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., má pojištěnec nárok na invalidní důchod kromě jiného, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. V projednávaném případě pokles pracovní schopnosti činil u žalobce 20%, čili nebyl shledán invalidním. Invalidita je jednou z nutných podmínek pro vznik nároku na invalidní důchod, jak vyplývá z ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění. Proto žalovaná po přezkoumání zdravotního stavu žalobce v námitkovém řízení jeho odvolání zamítla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila.

Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal včas žalobu dne 25.2.2011, v níž namítá, že skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti žalobce se uskutečnilo ze zdravotní dokumentace a vypracování lékařského posudku od ošetřujících lékařů a nebyl poslán na speciální vyšetření RTG, CT a MRI. Odkázal na lékařské nálezy z oboru neurochirurgie, z nichž vyplývá, že není schopen soustavné výdělečné činnosti. S ohledem na to, že se stává součástí znevýhodněných skupin lidí, má problém se zařadit do společenského života a prosadit na trhu práce. V současné době je odkázán na pomoc v hmotné nouzi. Tyto své námitky upřesnil v dalších podáních ze dne 6.6.2011 a 14.9.2011, včetně k podání ze dne 13.1.2012, kde se také omlouval z účasti u jednání a dal souhlas soudu, aby bylo rozhodnuto v jeho nepřítomnosti a v jeho prospěch.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 10.3.2011 se odvolala na odůvodnění napadeného rozhodnutí. K samotné žalobě uvedla, že v rámci námitkového řízení byla znovu posouzena invalidita žalobce ve smyslu § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., a výsledkem posouzení bylo konstatování, že k datu námitkami napadeného rozhodnutí zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav neodpovídal žádnému stupni invalidity. Proto rozhodla tak, jak je výše uvedeno a vzhledem k tomu, že žalobce namítá posouzení svého zdravotního

stavu žalovaná navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí MPSV ČR, která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění. Pokud v soudním řízení nebude prokázán alespoň první stupeň invalidity, navrhla zamítnutí žaloby podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.).

Řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s.ř.s. přezkoumává soud napadené rozhodnutí správního orgánu v mezích žalobních bodů a z těchto hledisek, které žalobce v podané žalobě uvede, přičemž vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 věta první s.ř.s.).

V rámci přezkumného řízení soudního byl zdravotní stav žalobce přezkoumán PK MPSV ČR, pracoviště Brno dne 2.12.2011 za přítomnosti odborného lékaře neurologa. Posudkový závěr tohoto posouzení je, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb.

Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%.

Soud u jednání provedl důkaz výše citovaným odborným posudkem PK MPSV ČR v Brně i dávkovým spisem žalobce. Bylo zjištěno, že žalobce byl od 20.1.2005 poživitelem částečného invalidního důchodu s poslední kontrolou k 31.3.2009. Dne 29.6.2010 byl posouzen lékařem pověřením vypracování posudku pro OSSZ Prostějov s výsledkem, že žalobce není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. V jeho případě již nešlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona. Míra poklesu schopnosti stanovená podle kap. XIII, oddíl E, položka 1, písm. b) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., činí 20%. Datum zániku invalidity bylo stanoveno na 29.6.2010.

Na základě tohoto zjištění bylo žalovanou vydáno rozhodnutí ze dne 18.8.2010, kde mu byl od 1.9.2010 odňat invalidní důchod. Na základě podaných námitek byl zdravotní stav žalobce posouzen stejně jako v prvním stupni, jak je výše a podrobně uvedeno.

Na základě výsledků námitkového řízení, resp. posouzení zdravotního stavu žalobce v námitkovém řízení byly rozhodnutím žalované ze dne 27.12.2010 námitky zamítnuty a rozhodnutí ČSSZ ze dne 18.8.2010 potvrzeno. Na základě podané žaloby posudková komise prostudovala podkladovou dokumentaci, která byla dostatečná k projednání v nepřítomnosti a k přijetí posudkového závěru. K dispozici měla PK jednak podklady nacházející se v soudním spise, ve spise OSSZ Prostějov, včetně záznamu o jednáních a lékařských nálezů, spis z námitkového řízení OSSZ Olomouc, nově doručený dopis na PK Brno od žalobce. Zdravotní dokumentace byla složena z neurologických nálezů interních, plicních,

ortopedických, a to od doby 2007 až 2011. Podrobně je uvedena zdravotní dokumentace, z které posudková komise vycházela v posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 2.12.2011.

Žalobce byl posouzen jako strojař, neboť je absolvent strojní průmyslové školy s maturitou a v oboru pracoval.

Bylo zjištěno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl u žalobce chronický bolestivý syndrom bederní páteře s intermitentní propagací střídavě do dolních končetin, vždy bez paréz a poruch cití, s poruchou statodynamiky bederní páteře, s občasnými projevy kořenového dráždění. Příčinou byly degenerativní změny na bederní páteři potvrzené CT vyšetřením v roce 2004, hernie tehdy nebyla zjištěna. Stav se jevil dlouhodobě stabilizovaný a k datu 29.6.2010 po posouzení první instancí došlo k zániku I. stupně invalidity. K dokumentovanému zhoršení bolesti v bederní páteři došlo v podzimních měsících roku 2010, neurologicky byl vyšetřen v říjnu 2010 pro subakutní lumbago a oboustranný lumboischialgický syndrom, ale bez kořenového postižení, s mírně omezeným předklonem, pozitivními napínacími manévry oboustranně. Na CT vyšetření z října 2010 byla zjištěna protruze disku L3, byla doporučena konzervativní terapie. Žalobce se dále dlouhodobě léčí z diabetem, trpí obezitou a hypertenzí. V dokumentaci je uvedena též ischemická choroba dolních končetin, která je neléčená. Intermitentní potíže v kyčelních kloubech bez RTG a funkční poruchy kyčlí. Neurochirurgickým vyšetřením v dubnu 2011 byl indikován k operaci, která byla uskutečněna po delším váhání žalobce až dne 27.7.2011 s velmi dobrým subjektivním i objektivním efektem. Pohybuje se samostatně bez opory, ustoupily bolesti, nebyly zjištěny parézy ani poruchy cití.

K datu vydání napadeného rozhodnutí se u žalobce jednalo o bolestivý syndrom bederní páteře s lehkým funkčním postižením – postižení zpravidla více úseků páteře, polytopní blokády s omezením pohyblivosti, svalové dysbalance, porucha statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, bez známek poškození nervu, některé denní aktivity byly vykonávány s obtížemi.

Nejednalo se o středně těžké funkční postižení, závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervu, popřípadě symptomatologie neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, některé denní aktivity byly omezeny.

Nejednalo se také o těžké funkční postižení, těžké postižení více úseků páteře s trvalými projevy kořenového dráždění, trvalým funkčně významným neurologickým nálezem, s těžkým poškozením nervu, závažné parézy, svalové atrofie, poruchy hybnosti končetin, závažné poruchy funkce svěračů, pokles celkové výkonnosti při lehkém zatížení, některé denní aktivity by byly značně omezeny.

Na základě prostudované zdravotní dokumentace dospěla posudková komise k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ šlo u žalobce o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl chronický vertebrogenní bolestivý syndrom bederní páteře, který je výše funkčně zhodnocen. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti posudková komise hodnotí dle přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí žalované následovně tj. podle kap. XIII, oddíl E, položka 1, písm. b) ve výši 20%. Horní hranice byla zvolena vzhledem k ostatním zdravotním postižením. K dalšímu zvýšení hodnocení posudková komise neshledala objektivní podklady. Zdravotní stav nebyl hodnocen podle písm. c) a d) cit. položky, protože nebyla naplněna kritéria pod těmito písmeny uvedená, jak plyne z posudkového hodnocení.

Po zhodnocení výše uvedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba důvodná není. Provedeným dokazováním byl zjištěn skutkový stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů napadený výrok rozhodnutí podle § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., účinného od 1.1.2010 je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.

Podle odst. 2. výše uvedeného ustanovení je pojištěnec invalidní, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně,
- b) nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně,
- c) nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně.

Podle odst. 4. výše uvedeného ustanovení při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce, doloženého výsledky funkčních vyšetření.

Bylo zjištěno, že zdravotní stav žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl hodnocen správně, což jednoznačně prokázal posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 2.12.2011, když posudková komise závěrem svého posouzení stanovila konečnou míru poklesu pracovní schopnosti na 20%. Posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobce stejně jako lékař posudkové služby v rámci námitkového odvolacího řízení, i jako posudkový lékař OSSZ Prostějov. Z hodnocení vyplývá, že žalobce již není invalidní invaliditou I. stupně. Vzhledem k tomu, že posudková komise hodnotila zdravotní stav stejně jako v předchozích řízeních, stanovila také pokles schopnosti stejně, soud konstatuje, že žalovaný správní orgán postupoval v souladu s platnými právními předpisy vztahujícími se k projednávané věci. Vzhledem k tomu, že soud neshledal postup žalovaného správního orgánu nesprávným, žalobu žalobce zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. na

základě přesvědčivého, úplného a celistvého posudku PK MPSV ČR v Brně. Nad rámec řízení soud uvádí, že pokud by u žalobce se po datu vydání napadeného rozhodnutí prokázalo podstatné zhoršení zdravotního stavu, je zapotřebí na základě podrobnějších vyšetření, z nichž toto zhoršení bude vyplývat, podat si novou žádost o invalidní důchod pro invaliditu I. stupně.

Soud rozhodl v souladu s judikaturou NSS, dle něhož poživateli dávky, jejichž nárok je odvislý od posouzení zdravotního stavu, lze při zjištění, že jeho zdravotní stav již nadále neodůvodňuje trvání nároku na dávku a tím i související nárok na její výplatu, tuto dávku odejmout podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění v platném znění. (Rozsudek NSS ze dne 15.4.2008 č.j. 6Ads 115/2006 – 70). V projednávané věci proto soud neshledal pochybení ze strany žalovaného správního orgánu a rozhodl tak, jak je výše uvedeno.

Žalobce ve věci úspěch neměl, žalovaný správní orgán náklady řízení nepožadoval, soud proto rozhodl o nákladech řízení tak, že je žádnému z účastníků nepřiznal (§ 60 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Brně dne 3. ledna 2012

JUDr. Jarmila Ďásková
samosoudkyně